

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie R. R. i M. W.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 14 maja 2025 r.,
na posiedzeniu bez udziału stron,
wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania wyroku
Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z dnia 19 listopada 2024 r., sygn. akt II AKa 55/23,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu
z dnia 26 października 2022 r., sygn. akt III K 251/21,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił

nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Obrońcy skazanych R. R. i M. W. w złożonych kasacjach wnieśli o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 19 listopada 2024 r., sygn. akt II AKa 55/23, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 26 października 2022 r., sygn. akt III K 251/21.

Obrońca skazanego R. R. w uzasadnieniu wniosku odwołał się do treści podniesionych w kasacji zarzutów, które jego zdaniem uprawniają do stwierdzenia, że zaskarżony wyrok z dużym prawdopodobieństwem winien zostać uchylony.

Z kolei obrońca skazanego M. W. w uzasadnieniu wniosku podniósł, iż w sprawie wystąpiła bezwzględna przesłanka odwoławcza, zaś wykonanie kary na obecnym etapie pociągnęłoby dla skazanego i jego rodziny zbyt ciężkie skutki. Obrońca wskazał, iż skazany ma problemy zdrowotne oraz zajmuje się schorowaną matką.

Prokurator w odpowiedzi na wniesione kasacje wniósł o ich oddalenie jako oczywiście bezzasadne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski obrońców skazanych nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy odwołać się do treści art. 532 § 1 k.p.k., który wskazuje, że w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Treść tego przepisu nie określa przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, jednakże możliwość jego wstrzymania, jak wynika z utrwalonego w tym zakresie orzecznictwa ma charakter wyjątkowy i stanowi odstępstwo od zasady określonej w art. 9 § 2 k.k.w. Przepis ten jednoznacznie wskazuje, że orzeczenie staje się wykonalne z chwilą jego uprawomocnienia. Zatem wstrzymanie wykonania orzeczenia, jako instytucja o charakterze wyjątkowym, może nastąpić przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia sytuacji oczywistej zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki (por. postanowienie SN z dnia 8 lutego 2022 r., sygn. akt II KO 111/21; postanowienie SN z dnia 19 października 2021 r., sygn. akt V KK 415/21).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, nie przesądzając wprawdzie ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego w stosunku do skazanych, wskazać należy, że żadna z powyższych przesłanek nie zachodzi. Obrońcy skazanych wnosząc o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie podnieśli takich argumentów, które wskazywałyby na zasadność zastosowania szczególnej instytucji jaką jest wstrzymanie wykonania orzeczenia. Nie sposób także uznać, w oparciu o treść sformułowanych zarzutów, że uwzględnienie przedmiotowych kasacji jawi się jako realne, a wydany przez sąd odwoławczy wyrok jest oczywiście wadliwy. Podkreślić jednocześnie należy, że subiektywne przekonanie o trafności stawianych zarzutów nie przesądza o konieczności wstrzymania wykonania wyroku, a następnie uchylenia wyroku sądu odwoławczego.

Za uwzględnieniem wniosku obrońcy skazanego M. W. o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie przemawiają również zawarte w jego uzasadnieniu argumenty odwołujące się do okoliczności zdrowotnych i rodzinnych. Należy bowiem wskazać, jak wynika z utrwalonego w tym zakresie orzecznictwa Sądu Najwyższego, że tego rodzaju okoliczności są związane z postępowaniem wykonawczym i mogą stanowić podstawę ewentualnych wniosków o odroczenie wykonania kary lub przerwę, nie mogą jednak być wystarczającą przesłanką do zastosowania instytucji uregulowanej w art. 532 § 1 k.p.k.

Podkreślić również należy, że w odpowiedzi na obie kasacje prokurator wniósł o ich oddalenie jako oczywiście bezzasadne.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy stwierdził zatem, że w stosunku do skazanych R. R. i M. W. nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., skutkującej wstrzymaniem wykonania wyroku Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 19 listopada 2024 r., sygn. akt II AKa 55/23, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 listopada 2024 r., sygn. akt III K 251/21.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[PŁ]

[a.ł]